

III. İZMİR GÜNCEL TIP GÜNLERİ

ULUSLARARASI KATILIMLI

31 MART - 5 NİSAN 1997

3rd Annual İzmir Conference of Current Medicine

Düzenleyen:

Türkiye Ekopatoloji Dergisi

POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ

P1 ABEST İŞÇİLERİNDE YRBT BULGULARI VE SOLUNUM FONKSİYON TESTİ SONUÇLARI*
HRCT findings and the respiratory function status among asbest workers

Emine Oşma¹, Arif H. Çımrın², Pınar Balcı¹, Yaşar Alkan³, Metin Manisalı¹, Atila Akkoçlu², Tuğrul Pınar¹

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 İnciraltı, İzmir

¹ Radyodiagnostik Anabilim Dalı ² Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı ³ İSGÜM

Özet

Asbestozis geç semptom veren kronik bir hastalık olduğundan erken tanı son derece önemli olmaktadır. Dokuz Eylül Üniversitesi Araştırma Fonu tarafından desteklenen bu prospektif çalışmaya balata sanayiinde çalışan işçiler alınmıştır. Çalışmanın amacı, 3-25 yıl arası asbest etkisinde kalmış olmasına karşın henüz doktora başvurmayı gerektiren yakınmaları olmayan 40 işçiyi radyolojik ve fonksiyonel patolojiler yönünden araştırmaktır. Asemptomatik 40 erkek olgu da akciğer grafisi, supine ve prone pozisyonunda yüksek çözünürlüklü bilgisayarlı tomografi (YRBT) ince-lemesi ve solunum fonksiyon testleri (SFT) yapılmış; radyolojik değişiklikler iki ayrı radyolog tarafından değerlendirilmiştir. YRBT'te, patolojik bulguları olanlarda SFT değerleri, çalışma süresi, sigara tüketimi ile radyolojik patolojilerin yaygınlığı ve çeşitliliği arasında bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır. Diğer taraftan, bulguların gravite ile değişip değişmediği yönünden supine ve prone pozisyonundaki kesitler karşılaştırılmıştır. YRBT bulguları ve SFT sonuçlarına bakılarak, 3-8 yıl arasında, asbest etkisinde kalan işçilerden çoğunda, akciğer grafisi ve YRBT'nin normal ya da minimal patolojik bulgular içermesine karşılık daha uzun süre asbestle çalışmış işçilerin asemptomatik olmalarına ve akciğer grafilerinde uyarıcı patoloji görülmemesine karşın çoğunda çeşitli patolojik YRBT bulgusu olduğu gözlenmiş ve sonuçta kimi hastalar kesin asbestozis tanısı almıştır.

Anahtar Sözcükler: Asbestozis, YRBT, SFT

Summary

Since asbestosis is a chronic disease with late onset of symptoms, early diagnosis is essential. This prospective study is supported by the Dokuz Eylül University Research Fund, and includes only brake lining workers. The purpose of this research is to study forty workers, with 3 to 25 years of asbestos exposure but yet without any medical complaint, in aspects of radiological and functional pathology. Chest X-ray, supine prone high resolution computed tomography HRCT and respiratory function tests are performed in 40 non symptomatic male subjects. The correlation between the type and the extent of radiological pathology versus the respiratory function, duration of exposure to asbestos and cigarette smoking is investigated among those with positive signs in HRCT. Supine and prone views were compared for the possible effect of gravity. Due to the HRCT and respiratory function tests' results, most workers with 3-8 years of asbest exposure had normal or orderline pathologic X-ray and thomograms. Most of the workers with longer duration of exposure presented with pathological HRCT findings and someeven had the definitive diagnosis of asbestosis.

Key Words: Asbestosis, HRCT, PFT

* III. İzmir Güncel Tıp Günleri (21 Mart - 5 Nisan 1997) Poster ödülünü almıştır.

P2 **AKCİĞER KANSERİ BEYİN METASTAZLARININ RADYOLOJİK DAVRANIŞ ÖZELLİKLERİ**

Radiologic behavioral characteristics in brain metastasis of lung cancer

Emine Osma¹, Pınar Balcı¹, Oya Akpınar², Atila Akkoçlu², Rıza Çetingöz³, Tuğrul Pınar¹

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 Inciraltı, İzmir

¹ Radyodiagnostik Anabilim Dalı ² Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı ³ Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

Özet

Çalışmanın amacı, akciğer kanserine bağlı beyin metastazlarının radyolojik davranış özelliklerini saptamak ve elde edilen bu verilerle histopatolojik türün belirlenme olanağını araştırmaktır. Akciğer kanserli 33 olguda 101 beyin metastazı, kontrastlı ve kontrastsız BT kesitleri ile retrospektif olarak incelendi. Sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi. Ring biçiminde çevresel kontrast tutulum küçük hücreli ve epidermoid karsinom metastazında anlamlı idi ($p < 0.005$). Geniş çevresel ödem adenokarsinom metastazlarında sık görüldü. Kanama ya da yoğun hücre yapısını düşündüren hiperdens lezyonlar küçük hücreli karsinom metastazında dikkat çekici sıklıkla gözlemlendi ($p < 0.005$). Akciğer kanserlerinin beyin metastazları, histolojik türlerine göre değişik radyolojik davranış özellikleri göstermektedirler. Bu bulgular histopatolojik türü belirlenmemiş olguların yönlendirilmesinde yardımcı olabilir.

Anahtar Sözcükler: Beyin metastazları, akciğer kanseri

Summary

The purpose of this study is to detect the radiologic behavioral characteristics of brain metastasis due to Lung Cancer and to search whether it's possible or not to predict histopathologic type by means of obtained data. 101 metastasis in 33 patients with lung cancers were evaluated with and without contrast enhanced CT sections retrospectively. Results were evaluated statistically. Ring enhancement was very significant in small cell and epidermoid carcinoma metastasis ($p < 0.005$). Wide surrounding edema was common in adenocarcinoma metastasis. Hyperdense lesions suggesting haemorrhage or hypercellular structure was frequently remarkable in small cell carcinoma metastasis ($p < 0.005$). Brain metastasis of lung cancers present different radiologic behavioral characteristics as to their histopathologic types. These findings may be helpful in the management of patients whose types were undetermined.

Key Words: Brain metastasis, lung cancer

BİLATERAL MEME KANSERLERİ (24 olgu)

Bilateral breast cancers (24 cases)

Tülay Canda, M. Fatih Kuyucuoğlu, Erdener Özer, Mehmet Hacıyanlı, İlkur Görken, Pınar Balcı, Oğuz Dicle, Ömer Harmancıoğlu, Münir Kınay, Hilmi Alanyalı, Serdar Saydam, Gürkan Avcı, Mehmet Alakavuklar, Binnaz Şeker, Hüseyin Astarıcıoğlu, Özlem Ataman, Rıza Çetingöz

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Meme Kanseri Grubu/Dokuz Eylül University Hospital Breast Cancer Group 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Bu çalışmanın amacı Şubat 1991 - Ocak 1997 yılları arasında DEÜTF Meme Tümörleri Grubunda incelenen 612 meme kanseri olgusu içinde yer alan 24 (% 4) bilateral meme karsinomu olgusunun klinik ve patolojik özelliklerinin araştırılmasıdır. Olguların 18'i (% 75) metakron, 6'sı (% 25) senkronudur. Metakron olgularda primer tümörden 1-30 yıl sonra (ortalama 7.7 yıl) diğer memede tümör gelişmiştir ve ilk tümörün görüldüğü yaş 27-70 (ortalama 44), diğer tümörün görüldüğü yaş ortalama 51 dir. Senkron olgularda ise tümörün görülme yaşı 34-73 (ortalama 49.5) dür. Histolojik olarak 12 olguda her iki memede de invaziv duktal karsinom; 8 olguda duktal + lobüler karsinom, diğer memede invaziv duktal karsinom; bir olguda bir memede invaziv duktal diğerinde lobüler karsinom, iki olguda bir memede invaziv duktal diğerinde medüller karsinom, 1 olguda bir memede invaziv duktal karsinom, diğerinde sistosarkoma filloides saptanmıştır. 7 olguda aile öyküsü, 1 olguda radyoterapi öyküsü vardır. Östrojen reseptör 20 olguda bakılmış ve 10'unda olumlu (+) (% 50) bulunmuştur. Sonuç olarak meme kanserlerinde bilateral gelişim sıklıkla metakron olarak görülmekte ve 1-30 yıl gibi geniş bir zaman sürecini içine almaktadır. Aile öyküsü, primer tümörün erken yaşlarda gelişmesi görülme oranını arttırmaktadır. Meme kanseri tanısı alan olguların izlemleri tüm yaşamları boyunca yapılmalı ve dosyalarında ilerideki çalışmalara ışık tutacak ayrıntılı bilgilere yer verilmelidir.

Anahtar Sözcükler: Bilateral meme kanseri

Summary

The purpose of this study is to analyze the pathological and clinical features of bilateral breast cancers with an incidence of 24 (4 %) among the overall 612 cases, discussed in Dokuz Eylül University Hospital Breast Cancer Group between February 1991 - January 1997. 18 (75 %) cases were metachronous developing 1-30 (mean 7.7) years after the initial diagnosis. The age of initial diagnosis is 27-70 (mean 44), where it is 34-73 (mean 49.5) in 6 (25 %) synchronous cancers. The mean age of contralateral carcinoma in metachronous tumors is 51. Histologically 12 cases showed bilateral invasive ductal carcinoma, 8 cases showed mixed lobular and ductal carcinoma and contralateral invasive ductal carcinoma, 2 cases showed invasive ductal carcinoma and contralateral medullary carcinoma, 1 case showed invasive ductal carcinoma and contralateral invasive lobular carcinoma, 1 case showed invasive ductal carcinoma and contralateral cystosarcoma phylloides. 7 cases have family history of breast cancer. 1 case was initially radiated. Estrogen receptor status was positive in 10 cases (50 %) of the overall 20 studied cases. We conclude that bilateral breast cancers are usually metachronous and may develop contralateral within a long period such as 30 years. Family history and younger age increase its risk. We suggest that breast cancers should be followed up for the rest of life and detailed information must be present in the records.

Key Words: Bilateral breast cancer

P4 **İNVAZİV DUKTAL KARSİNOMDA, YAYGIN İNTRADUKTAL KOMPONENTİ BELİRLEYEN MAMMOGRAFİK ÖZELLİKLER**

Mammographic features predicting an extensive intraductal component in infiltrating ductal carcinoma

Pınar Balcı¹, Oğuz Dicle¹, Tülay Canda², Banu Öner¹, Gülen Demirpolat¹, Serdar Saydam³, Tuğrul Pınar¹

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 Inciraltı, İzmir

¹ Radyodiagnostik Anabilim Dalı ² Patoloji Anabilim Dalı ³ Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Yapılan çalışmalar, infiltratif duktal karsinomlu olgularda, yaygın intraduktal komponent varlığının, meme koruyucu cerrahi ve radyoterapi sonrası, lokal nüksü belirleyen önemli bir faktör olduğunu göstermektedir. Çalışmanın amacı, bu komponentin varlığındaki mammografik özelliklerin cerrahi sınırların belirlenmesinde yararlı olup, olmayacağını araştırmaktır. 175 infiltratif duktal karsinomlu olgu, retrospektif olarak kitle, mikrokalsifikasyon ve yapısal distorsiyon yönünden değerlendirildi. Histopatolojik spesimenler yaygın intraduktal komponentin varlığı ya da yokluğu yönünden bir patolog tarafından değerlendirildi. Mammografik ve histopatolojik bulgular karşılaştırıldı ve istatistiksel veriler gözden geçirildi. Olguların % 82.3'ü bu komponenti taşıyordu. Mikrokalsifikasyonlu olguların % 92'si bu komponentin birlikteliğindeydi (p < 0.01). 3 cm'den daha geniş alanda mikrokalsifikasyon gösteren olgular, 3 cm'den daha dar alanda mikrokalsifikasyon gösterenlere göre daha anlamlı ölçüde bu komponenti taşıyordu (p < 0.01). Yalnızca kitle lezyonu, bu komponenti taşımayan olgular için önemli bir özellikti (p < 0.03). Yaygın intraduktal komponent içeren olgular, mammografide sıklıkla mikrokalsifikasyon ile görülür. Mikrokalsifikasyonların belirginliği, bu komponentin varlığı olasılığını artırırken, yokluğunda yalnızca kitle lezyonu gözlenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Mammografi, meme kanseri, yaygın intraduktal komponent

Summary

Several studies have shown that the presence of an extensive intraductal component in patients with infiltrating ductal carcinoma is a major factor for predicting local recurrence after breast-conserving surgery and radiotherapy. The purpose of this study is, to research whether mammographic features in the presence of this components helpful or not in determination of surgical margins. One hundred seventy-five cases with infiltrating ductal carcinomas were evaluated with respect to mass, microcalcifications and architectural distortion, retrospectively. Histologic specimens were evaluated according to presence or absence of an extensive intraductal component by a pathologist. Mammographic and histopathological findings were compared and statistical data were reviewed. 82.3 % cases have an extensive intraductal component. 92 % of lesions showing mammographic evidence of microcalcifications were associated with an extensive intraductal component (p < 0.01). Lesions with microcalcification greater than 3 cm in extent were significantly (p < 0.01) more likely to have an extensive intraductal component than those with microcalcifications less than 3 cm in extent. Merely mass is also an important characteristic in cases without this component (p < 0.03). Lesions consisting an extensive intraductal component frequently appear as microcalcifications in mammography. Thus, predominance of microcalcifications increase the possibility of this component, on the other hand cases without this component appear as mass lesion.

Key Words: Mammography, breast cancer, extensive intraductal component

P5 **MEME KANSERİNİN DERİ İNVAZYONUNUDA MAMMOGRAFİK VE HİSTOPATOLOJİK
BULGULARIN KARŞILAŞTIRMASI**

Comparative evaluation of mammographic and histopathologic findings in the
dermal invasion of breast cancer

Pınar Balcı¹, Oğuz Dicle¹, Tülay Canda², Erkan Yılmaz¹, Serdar Saydam³, Tuğrul Pınar¹

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 İnciraltı, İzmir

¹ Radyodiagnostik Anabilim Dalı ² Patoloji Anabilim Dalı ³ Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Çalışmanın amacı, meme kanserinde deri invazyonunun saptanmasında mammografinin duyarlılık ve özgüllüğünü araştırmaktır. 267 meme kanseri olgusunun rutin mediolateral oblik ve kraniokaudal mammogramları, deri invazyonunun varlığı yönünden retrospektif olarak değerlendirildi. Tüm incelemeler aynı merkezdeki özel screen-film ünitesinde yapıldı. Histopatolojik tanıdan bilgisi olmayan iki deneyimli radyolog mammogramları değerlendirdi. Sonuçlar, patolojik bulgular ile karşılaştırıldı. Mammografik değerlendirmenin duyarlılık, özgüllük, pozitif prediktif değer ve doğruluğu sırasıyla % 83.3, % 99.2, % 88.2 ve % 98.1'dir. Mammografi, sağaltım kararında önemli rol oynayan klinik evrelemede, meme kanserinde deri invazyonunun verifiye edilmesinde güvenilir olarak kullanılabilir.

Anahtar Sözcükler: Meme kanseri, mammografi, deri tutulumu

Summary

The aim of this study is to evaluate the sensitivity and specificity of mammography in the detection of the dermal invasion in breast cancer. Routine craniocaudal and mediolateral oblique mammograms in 267 breast cancer have been retrospectively interpreted for the presence of dermal invasion. All examinations were performed on dedicated screen-film units in the same center. Two skilled radiologists who were unaware of the histologic diagnosis interpreted the mammograms. The results were correlated with pathologic findings. The sensitivity, specificity, positive predictive value, and accuracy for the mammographic evaluation were 83.3 %, 99.2 %, 88.2 % and 98.1 %, respectively. Mammography can be confidently used to verify the dermal invasion in breast cancer where the clinical staging plays an important role in treatment decision.

Key Words: Breast cancer, mammography, dermal invasion

MEME KANSERLERİNDE DERİ VE MEMEBAŞI TUTULUMU

Skin and nipple involvement in breast cancer

Tülay Canda¹, Safiye Aktaş¹, Sermin Özkal¹, Serdar Saydam², Gürkan Avcı², Pınar Balcı³, Fadime Akman⁴,
Oğuz Dicle³, Nazif Erkan², Bayram Acan², Ömer Harmancıoğlu²

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Meme Kanseri Grubu 35340 İnciraltı, İzmir

¹Patoloji Anabilim Dalı ²Genel Cerrahi Anabilim Dalı
³Radyodiagnostik Anabilim Dalı ⁴Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

Özet

Meme kanserlerinde deri ve meme başı tutulumu % 8 ile % 30 arasında değişen oranlarda bildirilmektedir. 611 olguluk meme kanserleri dizisinde deri ve meme başı tutulumunu belirlemek amacıyla bu çalışma yapılmıştır. Meme kanseri nedeniyle biopsi ya da mastektomi uygulanmış 611 hastaya ait örnekler içinde 50 olguda deri ya/ya da meme başı tutulumu saptanmış ve bu olgular yaş, lokalizasyon, boyut, histolojik tanı, derece, lenf düğümü metastazı, lenf ve kan damarı invazyonu, östrojen reseptörü, duktal komponent oranı ve türü açısından değerlendirilmiştir. Bu bulgular deri ve meme başı tutulumu olan ve olmayan olgularda karşılaştırılmıştır. 24 olguda yalnız deri, 11 olguda yalnız meme başı, 15 olguda deri ve meme başı tutulumu birlikte saptanmıştır. Olguların yaş ortalaması 54.98'dir (30-88). Ortalama boyut 5.6 cm'dir (2-15). % 57 olguda invaziv duktal karsinom, % 12 olguda invaziv lobüler karsinom, % 28 olguda duktal karsinomla birlikte lobüler, müsinöz, medüller karsinom saptanmıştır. % 28 olgu derece I, % 49 olgu derece II, % 23 olgu derece III olarak değerlendirilmiştir. % 92 olguda lenfatik embolus, % 51 olguda kandamarı invazyonu görülmüştür. % 90 olguda tümörde ya da çevresinde in situ duktal karsinom vardır. Tümör boyutu yüksek, lenfatik ve kan damarı invazyonu olan, lenf düğümü metastazı çok olan, tümör içi ve çevresinde insitu duktal karsinom saptanan olgularda deri ve meme başı tutulumu yüksek bulunduğundan, bu parametreleri içeren olgularda lokal rekürrens riskinin daha yüksek olacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Meme kanseri, deri invazyonu, meme başı tutulumu

Summary

Skin and nipple involvement in breast cancer is observed in 8 % to 30 % of the cases. This study is done, to investigate the involvement in a series of 611 cases of breast cancer. Skin and/or nipple involvement was demonstrated in 50 cases of 611 breast cancer biopsy or mastectomy specimens and these cases were re-evaluated for age, localisation, diameter, histologic diagnosis, grade, lymph node metastasis, lymph and blood vessel invasion, estrogen receptor status, ratio and type of ductal component. The prevalence of these parameters in cases with and without skin and/or nipple involvement were corresponded. In 24 cases there was only skin, in 11 cases only nipple and in 15 cases both skin and nipple involvement. The mean age of the cases is 54.98 (30-88). The mean diameter is 5.6 (2-15). The histologic diagnosis was invasive ductal carcinoma in 57 % of the cases, invasive lobular in 12 % and mixed carcinoma in 28 % of the cases. Grade I histology were in 28 %, grade II in % 49 and grade III in 23 % of the cases. Lymphatic emboli was found in 92 %, blood vessel invasion in 51 % of the cases. In situ ductal carcinoma was found in 90 % in or around the tumor. Since the ratio of tumor diameter, vessel invasion, presence of ductal carcinoma, lymph node metastasis is found high in breast cancer cases with skin and/or nipple involvement, the cases with high ratios of these parameters are thought to have high risk of recurrence.

Key Words: Breast cancer, skin invasion, nipple involvement

DOWN SENDROMUNDA DOĞUMSAL KALP HASTALIĞI SIKLIĞI (92 OLGU)

Congenital Heart Disease incidence in the Down Syndrome (92 cases)

Adnan Akçoral¹, Nurettin Ünal¹, Timur Meşe¹, M. Derya Erçal², Suphi Hüdaoğlu¹, Şemsettin Yunus¹

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 İnciraltı, İzmir

¹ Çocuk Kardiyolojisi Bilim Dalı ² Genetik Bilim Dalı**Özet**

Kromozom anomalileri ile birlikte kalp hastalığının sık görüldüğü bilinmektedir. Amacımız Down sendromunda doğumsal kalp hastalığını ve türlerini araştırmaktır. Kromozom anomalileri arasında en çok görülen Down sendromudur. Son 5 yılda(1992-96) Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatrik Kardiyoloji ve Genetik Bilim Dallarına başvuran 92 Down sendromu olgusu kardiyolojik açıdan (Fizik bakı, telekardiyografi, EKG, EKO ve altı olguda kardiyak kateterizasyon ile) incelenmiştir. 33 olguda (% 35.8) konjenital kalp hastalığı saptanmıştır (Tablo I). Atrioventriküler septal defekti 17 (% 51), Fallot tetralojisi 4 (% 12), sekundum ASD 4 (% 12), sekundum ASD+VSD 4 (% 12), PDA 3 (% 9), VSD+pulmoner stenoz 1 olguda (% 3) görülmüştür. Down sendromlu olgularda konjenital kalp hastalığı sık görüldüğünden hastaların kardiyolojik açıdan incelenmesinin gerekliliği ve izlemlerinde önemli yönler vurgulanmıştır.

Tablo I. Dizideki 33 olguda izlenen doğumsal kalp hastalığı dağılımı.

Anomali	(n)	%
Atrioventriküler septal defekt	17	51
Fallot Tetralojisi	4	12
ASD Sekundum	4	12
ASD Sekundum + VSD	4	12
PDA	3	10
VSD + Pulmoner stenoz	1	3
Toplam	33	100

Anahtar Sözcükler: Down Sendromu, Doğumsal kalp hastalıkları.**Summary**

Chromosomal anomalies associated with heart diseases are known. Down syndrome is one of the most encountered chromosomal anomalies. 92 patient with Down syndrome were seen in Pediatric Cardiology and Genetics Departments, Dokuz Eylül University Faculty of Medicine between January 1992 to August 1996. All of them were evaluated by physical examination, x-ray, ECG, echocardiography and 6 of them went under cardiac catheterisation. 33 of them (35.8 %) had congenital disease. Atrioventricular septal defects were detected in 17 patients (51 %), 4 patients with Tetralogy of Fallot (12 %), 4 patients with ASD + VSD, 3 patients with PDA (9 %), 1 patient with VSD+pulmonary stenosis. Congenital diseases are common in children with Down syndromes, a careful cardiac evaluation and follow up is very important and mandatory.

Tablo I.The congenital heart diseases in the our series.

Anomali	(n)	%
Atrioventricular septal defect	17	51
Tetralogy of Fallot	4	12
ASD Secundum	4	12
ASD Secundum + VSD	4	12
PDA	3	10
VSD + Pulmonary stenosis	1	3
Toplam	33	100

Key Words: Down syndrome, congenital heart diseases.

Nurettin Ünal, Suphi Hüdaoğlu, Timur Meşe, Şemsettin Yunus, Adnan Akçoral

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Kardiyolojisi Bilim Dalı, 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Kardiyak anjiyografi çekilen hastalara verilen opak maddenin üriner sistemden atılıp; böbrekler, üreterler ve mesanenin görüntülenmesi ile üriner sistem anomalileri saptanabilir. Bilim Dalımızda Ağustos 1991 - Ağustos 1996 arasında klinik, rutin laboratuvar ve ekokardiyografi ile kalp hastalığı belirlenen toplam 750 olguya kardiyak kateterizasyon uygulanıp, anjiyografi çekilmiştir. Bunlardan 440'ünde üriner sistem anomalisi araştırılmıştır. 440 olgudan 23 (% 5.2)'ünde üriner sistem patolojisi saptanmıştır (Tablo 1). Bunların 5'inde unilateral, 2'sinde bilateral çift toplayıcı sistem (dublike böbrek), 2'şer olguda at nalı böbrek, pitotik böbrek, unilateral böbrek agenezisi, kalissiyel anomali (ayrık kalissiyel yapı), kaliektazi, unilateral hidronefroz, mega üreter, 1'er olguda bilateral veziko-üreteral reflü ve malrotasyon saptanmıştır. Çalışmamızdaki konjenital kalp hastalarında; üriner sistem anomali oranı % 5.2 gibi yüksek saptanmıştır. Bu nedenle; konjenital kalp hastalarında, üriner sistem anomalisi araştırılmalıdır. Ayrıca, intrauterin dönemde kalp hastalığı saptananlarda, üriner sistem anomalileri araştırılarak, erken tanı ve sağaltım olanağı sağlanmalıdır.

Tablo 1. Üriner sistem anomalileri/The urinary system abnormalities.

Unilateral çift toplayıcı sistem/Unilateral double collecting system	5
Bilateral çift toplayıcı sistem/Bilateral double collecting system	2
At nalı böbrek/Horseshoe kidney	2
Pitotik böbrek/Pithotic kidney	2
Unilateral böbrek agenezisi/Unilateral kidney agenesis	2
Ayrık kalissiyel yapı/Separated calyxiel formation	2
Kaliektazi/Caliectasis	2
Unilateral hidronefroz/Unilateral hydronephrosis	2
Megaüreter/Megaureter	2
Bilateral veziko üreteral reflü/Bilatheral vesico-ureteral reflux	1
Malrotasyon/Malrotation	1
Toplam/Total	23

Anahtar Sözcükler: Doğumsal kalp hastalıkları, üriner sistem anomalileri**Summary**

Urinary system abnormalities can be determined after angiocardiology by visualizing kidneys, ureters and urinary bladder during the opaque substance excretion through the urinary system. Between August 1991 and August 1996 750 cases underwent angiocardiology following cardiac catheterisations. All of the cases had congenital heart disease proven by clinical, routine laboratory test and echo-cardiology. 440 cases were evaluated for urinary system abnormalities and urinary system pathology was determined in 23 (5.2 %) cases. Bilateral double collecting system in 2, unilateral double collecting system in 5, horseshoe kidney in 2, pithotic kidney in 2, unilateral kidney agenesis in 2, calyxiel abnormality (separated calyxiel formation) in 2, caliectasis in 2, unilateral hydronephrosis in 2, megaureter in 2, bilateral vesico-ureteral reflux in 1 and malrotation in 1 patient were determined. In this study urinary system abnormality rate was found to be 5.2 %, which is rather high. Therefore it is necessary to screen patients with congenital heart disease for urinary system abnormalities. Furthermore it is necessary to look for urinary system abnormalities in patients with proven heart disease during the prenatal period for early diagnosis and treatment.

Key Words: Congenital heart diseases, urinary system abnormalities

P9 MEDULLOBLASTOMLARDA NÖRONAL DİFERANSİYASYON, PROLİFERATİF AKTİVİTE VE APOPTOTİK İNDEKS-MİTOTİK İNDEKS ORANININ ARAŞTIRILMASI

Assesment of neuronal differentiation, cell proliferation and the apoptotic index/mitotic index ratio in medulloblastoma

Erdener Özer¹, Serhat Erbayraktar², Banu Kurtoğlu¹, M. Şerefettin Canda¹, Ünal Kirişoğlu¹, D. Ümit Acar², E. Metin Güner²

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 Inciraltı, İzmir

¹ Patoloji Anabilim Dalı ² Nöroşirurji Anabilim Dalı

Özet

Bu çalışmanın amacı, medulloblastomlarda tümör hücrelerinin nöronal diferansiyasyon, proliferatif aktivite ve apoptoz-mitoz oranlarının prognoz ile ilişkisini araştırmaktır. Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde opere olmuş ve histopatolojik inceleme sonucu medulloblastom tanısı almış, yaşları 2-55 arası değişen, 8 erkek ve 4 kadın olguya ait tümör dokuları çalışılmıştır. Tümör hücrelerinde immun dokü kimyasal olarak, nöronal diferansiyasyon için sinaptofizin ve proliferatif aktivite için Ki-67 ekspresyonunu değerlendirilmiştir. 1000 tümör hücresinde apoptoz ve mitoz sayılmıştır. Olgularda klinik evrelendirme Chang sınıflandırmasına göre yapılmıştır. Küçük yaştaki olgularda klinik evre daha ileri ve proliferatif aktivite daha yüksek olmasına karşın, klinik izlemi olumlu seyreden olgularda nöronal diferansiyasyon ve apoptotik indeks/mitotik indeks oranı daha yüksek bulunmuştur. Sonuç olarak medulloblastomlarda prognoz ile yüksek apoptosis oranı ve nöronal diferansiyasyon arasında doğru orantı olduğunu ve küçük yaşlardaki olgularda ileri klinik evrenin artmış proliferasyon ile açıklanabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Sözcükler: Medulloblastom, nöronal diferansiyasyon

Summary

The goal of this study is to assess the correlation between prognosis and cellular neuronal differentiation, proliferative activity and apoptosis-mitosis ratio. We analyzed 12 cases of medulloblastoma operated and histologically diagnosed in Dokuz Eylül University Hospital including 8 males and 4 females ranging between 2 and 55 years old. Immunohistostaining of Ki-67 and synaptophysin were done showing cellular proliferative activity and neuronal differentiation respectively. We also counted apoptotic and mitotic cells per 1000 tumor cells. The clinical staging was evaluated according to Chang Classification. Although younger cases exhibited more advanced stage and higher proliferative activity, we found higher neuronal differentiation and apoptotic index/mitotic index ratio in those showing better clinical follow-up. We concluded that high apoptotic ratio and neuronal differentiation in medulloblastoma are correlated with good prognosis and advanced clinical stage in younger ages may be due to higher proliferative activity.

Key Words: Medulloblastoma, neuronal differentiation

OLİGODENDROGLİAL VE EPENDİMAL TÜMÖRLER: GFAP, SİNAPTOFİZİN, NSE VE S100 EKSPRESYONU

Oligodendroglial and ependymal tumors: GFAP, Synaptophysin, NSE and S100 expression

Alp Ş. Kılıçalp, M. Şerefettin Canda, Fatih Kuyucuoğlu

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Oligodendrogliomlar (OD) ve ependimomların (EP) nöronal immun dokukimyasal (İDK) olarak boyanma özellikleri birtakım çelişkili sonuçları da taşımaktadır. Ependimal tümörlerin glial fibriler asidik protein (GFAP) (+), oligodendroglial tümörlerin ise GFAP (-) olduğu bildirilmekte ise de pek çok çalışmada tersi yönünde bulgular elde edilmiştir. Ayrıca, bu iki tümörde, sinaptofizin (+) olgunun lokalizasyonu, yaşı ile birlikte değerlendirildiğinde, özellikle santral nörositom ayırıcı tanısı açısından önemli olduğu bildirilmektedir. Amacımız kendi olgularımızın ayırıcı tanısında İDK'sal bulguların önemini araştırmaktır. Bu çalışmada, 16 OD ve 13 EP olgusunda, GFAP, Sinaptofizin, NSE ve S100 boyanma özellikleri incelenmiştir.

Tablo 1. Dizideki olgular ve İDK boyanma sonuçları.

Oligodendrogliom (16 olgu)	diffüz olumlu	fokal olumlu	zayıf olumlu ya da olumsuz
Syn	3	6	7
GFAP	1	4	11
S100	2	8	6
NSE	5	7	4
Ependimom (13 olgu)	diffüz olumlu	fokal olumlu	zayıf olumlu ya da olumsuz
Syn	2	3	8
GFAP	1	6	6
S100	2	6	5
NSE	4	5	4

Sonuçta, OD olgularından lateral ventrikül yerleşimli yaş ve cins açısından uyumlu sinaptofizin, S100, NSE (+) ve GFAP (-) olan bir olgu santral nörositom olarak kabul edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Oligodendrogliom, ependimom, immun dokukimya

Summary

Immunohistochemical (IHC) staining properties of oligodendrogliomas (OD) and ependymomas (EP) reflect a matter of controversy in the literature. EP are known to be glial fibrillary acidic protein (GFAP) (+), and OD are GFAP (-). But there are several reports opposing to the se findings. OD or EP with synaptophysin and neuron specific enolase (NSE) positivity, ventricular location and young age must be reevaluated, because a diagnosis of central neurocytoma might be taken into consideration, in this study, 16 OD and 13 EP cases were stained with synaptophysin, GFAP, S100 and NSE. The results are shown in the table below.

Table 1. Results of the immunohistostaining.

Oligodendroglioma (16 Cases)	Diffuse positive	Focal positive	weak positive or negative
Syn	3	6	7
GFAP	1	4	11
S100	2	8	6
NSE	5	7	4
Ependymoma (13 cases)	Diffuse positive	Focal positive	weak positive or negative
Syn	2	3	8
GFAP	1	6	6
S100	2	6	5
NSE	4	5	4

One case, previously diagnosed as OD with synaptophysin, NSE and S100 positivity, and GFAP negativity with lateral ventricle location was regarded to be a central neurocytoma.

Key Words: Oligodendroglioma, ependymoma, immunohistochemistry

"CLEAR CELL" MENİNGİOMLARIN PATOLOJİSİ (2 OLGU SUNUMU)

Histopathology of clear cell meningiomas (2 case report)

M. Şerefettin Canda, Banu Kurtoğlu, Özgül Sağol, H. Uğur Pabuçcuoğlu

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Meningiomas sıklıkla rastlanan ve tüm birincil intrakranial tümörlerin yaklaşık % 15'ini oluşturan neoplazmlardır. Meningiomların % 90'ı intrakranial, %9'u intraspinal, geri kalanı ise seyrek lokalizasyonlarda bulunur. Meningiomların mikroskopik görünüşleri çok değişken olup, en iyi bilinen alt türleri, meningotelial, fibroblastik, transizyonel ve psammomatöz türlerdir. Bunlar dışında, mikrokistik, sekretuar ve "clear cell" varyantları yeni tanımlanmıştır. "Clear cell" meningiomas lomber bölge ve pontocerebellar köşede yerleşim eğilimi olan tümörlerdir. Bir dizide, tüm meningiomların % 0.2'sini oluşturduğu belirtilmektedir. "Clear cell" meningiomasın benign görünüşüne karşın agresif davrandığı, sık nüks gösterdiği ve olası metastaz yaptığı belirtilmektedir. Burada, bölümümüzde "Clear cell" meningioma tanısı almış iki kadın hasta sunulmuş, histopatolojik ve klinik özellikleri, ilgili kaynaklar ışığında, az görülmesi nedeniyle ilginç bulunarak tartışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: "Clear cell" meningiomas**Summary**

Meningiomas are relatively common neoplasms, accounting for approximately 15 % of all primary intracranial tumors. About 90 % of meningiomas are intracranial, 9 % intraspinal and the rest occurs in uncommon localizations. The microscopic appearance of meningiomas is highly variable. Well-recognized histologic variants include the meningothelial, fibroblastic, transitional and psammomatous subtypes. Apart from these, microcystic, secretory and clear cell variants are newly recognized types. Clear cell meningiomas tend to locate in lumbar region and cerebellopontine angle. Clear cell meningioma was reported to represent 0.2 % of all meningiomas. Despite its bland appearance, clear cell meningiomas are reported to behave aggressively and recur and even metastasize. Two cases of clear cell meningiomas diagnosed in our department were presented and histopathologic and clinical findings were discussed in the light of the related literature.

Key Words: "Clear cell" meningiomas

SPİNAL İNTRADURAL LİPOM (OLGU SUNUMU)

Intradural spinal lipoma (Case report)

Dilek Ak¹, M. Ünal Kirişoğlu², M. Şerefettin Canda¹, H. Uğur Pabucçuoğlu¹, Handan Çakmakçı³

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 Inciraltı, İzmir

¹Patoloji Anabilim Dalı ²Nöroşirurji Anabilim Dalı ³Radyodiagnostik Anabilim Dalı**Özet**

Bu çalışmada 7 yaşında bir erkek hastada saptanan bir spinal lipom olgusu bildirilmiştir. Bu tümör başta spina bifida olmak üzere çeşitli doğumsal malforasyonlara eşlik edebilir. Amacımız, az görülmesi nedeniyle ilginç bulunan bir spinal intradural lipom olgusunu klinik ve patolojik özellikleri ile sunmaktır.

Anahtar Sözcükler: Intradural spinal lipom, spina bifida

Summary

A 7 year old male presented with lipoma of spinal canal. This tumor is associated with different congenital anomalies, especially spinabifida. This report describes the clinical and pathological characteristics of intradural lipoma in the lumbosacral region.

Key Words: Intradural spinal lipoma, spina bifida

SERVİKAL LENF DÜĞÜMÜNDE TİROİD DOKUSU (2 OLGU SUNUMU)

Thyroid tissue in cervical lymph nodes (2 Cases)

Nil Çulhacı, Dilek Ak, Oya Göre, M. Şerefettin Canda, Aydanur Kargı

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Lenf düğümlerinde tiroid dokusunun izlenmesi oldukça seyrekdir. Bu durum, tiroidin malign tümörlerinden birinin metastazı olabileceği gibi, normal görünümde tiroid dokusu da olabilir. Amacımız lenf düğümlerinde izlenen tiroid dokusunun patogeneziyle ilişkin bilgileri gözden geçirmektir. Bu çalışmada biri lenf düğümünde metastatik tiroid papiller karsinomu (TPK) diğeri ise normal tiroid dokusu tanısı almış 2 olgu sunulmuş ve ilgili kaynaklar ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Servikal lenf düğümü, tiroid dokusu

Summary

It's rather uncommon to see thyroid tissue in regional lymph nodes. It can be seen as a metastatic thyroid neoplasm or normal thyroid tissue. Here we present 2 cases, one is diagnosed as thyroid papillary carcinoma metastasis and the other one is the normal thyroid tissue in lymph nodes.

Key Words: Cervical lymph nodes, thyroid tissue.

MEZENKİMAL KONDROSARKOM: OLGU SUNUMU

Mesenchymal chondrosarcoma: Case report

Alp Ş. Kılıçalp, Oya Göre, Burçin E. Tuna, Tülay Canda

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Mezenkimal kondrosarkom indifferansiye mezenkimal tümör hücreleri ve neoplastik kıkırdak dokusundan oluşan malign bir tümördür. Bu az görülen tümör, kemik dokusundan ya da yumuşak dokudan köken alır. Kemik kökenli olanları malign kemik tümörlerinin % 0.3' ünü oluşturur. Mezenkimal kondrosarkom adolesanlarda ya da genç erişkinlerde gözlenir ve iki ile üçüncü dekadlarda tepe yapar. Yumuşak dokuda bacak, kalça, orbital yumuşak doku, nazofarinks, göğüs duvarı, önkol, retroperitoneal bölge, parailiak ve paraspinal yumuşak doku, omuz, üst kol, diz ve böbrekte gözlenir. Ağrı, şişlik temel semptomlardır. Radyolojik olarak litik, düzensiz sınırlı ve epifizodiafizyel yerleşimli kitle izleir. Bu radyolojik bulgular öncelikle osteosarkom ya da kondrosarkomu düşündürse de kesin tanı biopsi ile konulabilir. Genellikle hızlı seyreden, agresif bir klinik gidiş gözlenirken, uygun kombine sağaltım ile yüksek kür oranları elde edilebilmektedir. Bu olgu sunumunda 38 yaşında erkek hastada önkol yerleşimli bir mezenkimal kondrosarkom olgusu az görülmesi nedeniyle ilginç bulunarak, ilgili kaynakların ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Mezenkimal kondrosarkom, yumuşak doku , önkol

Summary

Mesenchymal chondrosarcoma is a malignant tumor composed of undifferentiated mesenchymal cells and malignant tumor composed of cartilage. It is a rare tumor occurring both in bones and soft tissues accounting for 0.3% of malignant bone tumors. In 4 major series a total number of 161 cases have been reported. There is a slight male predominance. Mesenchymal chondrosarcoma is a tumor of adolescents and young adults. There are two peaks, one in the second and the other in the third decades of life. Most common sites of involvement in the bone are femur, ribs, jaws, spine and pelvis in order of frequency. The extraskeletal locations are leg, thigh, nasopharynx, chest wall, forearm, parailiac soft tissue, paraspinal soft tissue, shoulder, orbital soft tissue, retroperitoneum, upper arm, ankle and kidney. Pain and swelling are the cardinal symptoms. Radiologically a lytic, irregularly outlined destructive lesion is observed in the epiphyseal-diaphyseal location. Such a radiologic feature usually suggests a diagnosis of osteosarcoma or chondrosarcoma but definitive diagnosis depends on biopsy findings. In this case report a 38 year old male patient with a mass on the forearm which is finally diagnosed as mesenchymal chondrosarcoma is presented with a brief review of the literature.

Key Words: Mesenchymal chondrosarcoma, soft tissue, forearm

GORHAM HASTALIĞI: OLGU SUNUMU

Gorham Disease: Case Report

Oya Göre¹, Orhan Yenici², Metin Manisalı³, Mustafa Özkan⁴, Safiye Aktaş¹, Ahmet Ekin¹
Dinç Özaksoy³

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 Inciraltı, İzmir

¹Patoloji Anabilim Dalı

²Nükleer Tıp Anabilim Dalı

³Radyodiagnostik Anabilim Dalı

⁴Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı

Özet

Gorham hastalığı, kemik destrüksiyonu, hemanjiomatöz ve lymphanjiomatöz dokuların proliferasyonu ile belirli etyolojisi bilinmeyen ve az görülen bir hastalıktır. Gorham tarafından ilk tanımlandığı 1955'den 1996 yılına dek 140 olgu rapor edilmiştir. Hastalık, genellikle monosentrik olarak, tek bir kemikte başlayıp komşu kemik ve yumuşak dokulara yayılır. Omuz eklemi en sık etkilenen bölgedir. Hasta kliniği ve komplikasyonları tutulan bölgeye göre değişir. Bu olguların tanısında görüntüleme yöntemleri ve histopatoloji önemlidir. Bu çalışmada bir Gorham hastalığı olgusu, az görülmesi nedeniyle ilginç bulunarak sunulmuş ve bu hastalığa ait kaynaklar gözden geçirilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Gorham hastalığı, omuz eklemi

Summary

Gorham's disease is a rare disorder of unknown etiology characterized by bone destruction and massive proliferation of hemangiomatous and lymphangiomatous tissues. From the time first described by Gorham et al. in 1955 till 1996 about 140 cases has been reported. The disease usually starts monocentricly in a single bone and extends to the adjacent bones and soft tissues. The shoulder is the most often affected site. Clinical presentation and complications of this disease depend on the affected region. Imaging modalities and histopathology are important in the diagnosis of these cases. In this study, we reported a case of Gorham's disease with review of the literature.

Key Words: Gorham's disease, shoulder

ORTOPEDİK ONKOLOJİDE MASİF KEMİK REZEKSİYONLARI SONRASI ÖZEL YAPIM PROTEZ UYGULAMALARI

Custom made prosthesis applications in orthopedic oncology after the gross bone resections

Hasan Havıtcıoğlu, A. Esat Kiter, Hasan Tatari, M. Gürol Aksu

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Tümör rezeksiyonu sonrası masif kemik kayıplarının rekonstrüksiyonunda, son yıllarda giderek artan sayıda tümör rezeksiyon protezleri kullanılmaktadır. Kemikğin primer tümörleri ve sekonder metastatik lezyonlarında uygulanan özel yapım protezlerin limb-salvage prosedürü olarak kullanılmasında önemli deneyimler ve başarılar elde edilmiştir. Prostetik rekonstrüksiyonun başlıca avantajı, fonksiyonel restorasyona ve hareketlerin korunmasına olanak sağlamasıdır. Ayrıca rutin adjuvan kemoterapi, kemik grefti kullanılarak yapılan sağaltımda greftin sonucunu belirsizleştirdiği için protez kullanımı ile birlikte daha uyum içinde uygulanabilir. Bu çalışmanın amacı rezeksiyon protezi uyguladığımız olgularda sonuçları ve komplikasyonları değerlendirmektir. 1995-1996 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde 8 hastaya, 1'i primer 7'si sekonder kemik tümörü tanısıyla özel yapım protez uygulanmıştır. Hastaların yaş ortalaması 61.8 (37-78) dir. 4 hasta kadın (%50), 4 hasta erkek (%50) dir. Bir hastada dev hücreli tümör, bir hastada malign fibröz histiositom, iki hastada meme karsinomu, iki hastada prostat karsinomu ve iki hastada multiple myelom saptanmıştır. İki hastaya hinge tipi özel yapım diz protezi (dev hücreli tümör ve malign fibröz histiositom), altı hastaya özel yapım pür sementli kalça protezi (iki meme karsinomu, iki prostat karsinomu ve iki multiple myelom) uygulanmıştır. Bu protezlerin uygulanması ile erken dönemde hastaların mobilizasyonuna ve adjuvan terapiye olanak sağlanmıştır. Rekonstrüksiyon amacı ile uygulanan modüler rezeksiyon protezlerinin kullanılması, kemik greftlerinin kaynamama riskini ortadan kaldıran, erken mobilizasyon ve erken adjuvan terapiye olanak sağlayan, ortopedik onkolojide, hasta yaşam kalitesini de arttıran değerli bir alternatiftir.

Anahtar Sözcükler: Rezeksiyon protezi

Summary

Recently, the tumor resection prosthesis have been used more often for reconstruction of gross bone defects due to tumor resection. Some important experiences and success have been gained in the usage of custom made prosthesis applied for primary and secondary bone tumors, as a limb salvage procedure. The major advantage of prosthetic reconstruction is to allow functional restoration and protection of motions. Furthermore, routine adjuvant chemotherapy, which may effect the outcomes of allograft implantation, can be put in the practice appropriately together with prosthetic replacement. The purpose of this study is to evaluate our results and complications of custom made prosthesis applications. In Orthopedic Department of Dokuz Eylül University Medical Faculty, custom made prosthesis were applied to 8 patients, one with primary, seven with secondary bone tumors, between 1995-1996. Mean age was 61.8 (37-78). Four of patients were female (50%), four of patients were male (50%). The distribution of diagnosis was as follow: 1 giant cell tumor, 1 malign fibrous histiocytoma, 2 breast carcinoma and 2 multiple myeloma. Two hinge type custom made knee prosthesis were applied to the patients with giant cell tumor and malign fibrous histiocytoma. Six custom made hip prosthesis with bone cement were applied to the patients with breast carcinoma, prostate carcinoma and multiple myeloma. Early mobilization of patients and adjuvant chemotherapy had been achieved by those prosthetic replacements. Application of moduler resection prosthesis performed for reconstruction is a valuable alternative which solves non-union problem of bone grafts, which allows early mobilization and early adjuvant chemotherapy and which augments life quality of patients in orthopedic oncology.

Key Words: Resection prosthesis

P17

**TAKSİM HASTANESİNDE HİDATİDİFORM MOL GÖRÜLME SIKLIĞI:
3 YILLIK (1993-1995) GERİYE DÖNÜK MORFOLOJİK ÇALIŞMA**

Incidence of Hydatidiform Mole in Taksim Hospital: A 3 year (1993-1995) retrospective and morphological study.

Gülseren Ünsün, Nesrin Delibalta, Y. Tahsin Ayanoğlu, Handan Aytaç Özkul

Taksim Hastanesi Patoloji Laboratuvarı ve Kadın Doğum Kliniği

80060 Sıraselviler-Taksim, İstanbul.

Özet

Taksim Hastanesi Patoloji Laboratuvarı'na 1993-95 yılları arasında gelen toplam 7475 olgudan 16'sı histopatolojik olarak Mol Hidatidiform tanısı almıştır. Geriye dönük yapılan bir çalışma ile bu olgular yeniden değerlendirilerek Parsiyel Mol, Komplet Mol ve Hidropik Plasenta olarak tanı verilmiştir. Bu çalışmanın amacı, daha önce bir kısmı yalnızca Mol Hidatidiform olarak tanı alan, bir kısmında ise Parsiyel Mol ve Komplet Mol tanısı konan bu olgularda yeni bilgiler ışığında ne kadar doğru tanı konulduğunu saptamak ve bu özeleştirisi ile bundan sonraki çalışmalara ışık tutmaktır. Bu çalışma için Parsiyel Mol, Komplet Mol ve Hidropik Plasenta tanı dayanakları belirlenerek Tablo hazırlanmış ve olgulara yeniden tanı verilmiştir. Daha sonra, son tanımlarla önceki tanımlar karşılaştırılarak ne ölçüde doğru ve yanlış tanı konulduğu saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Mol hidatidiform, parsiyel mol, komplet mol, hidropik plasenta.

Summary

This retrospective study reports the incidence of hydatidiform mole in a population of 7475 specimens in the Taksim Hospital over a 3 year period between 1993 and 1995. During this period all product of conception from first and second-trimester abortions were histologically reviewed and 16 specimens diagnosed as hydatidiform mole. This histologic slides were requested and reviewed who agreed upon uniform criteria for the diagnosis of complete mole, partial mole and hydropic placenta.

Key Words: Hydatidiform mole, partial mole, complete mole, hydropic placenta.

P18

DENEYSEL KOLON KARSİNOGENEZİNDE DİSULFİRAM'IN İNHİBİTÖR ETKİSİ

The inhibitory effect of disulfiram on colon carcinogenesis

Gürsel Soybir, Muhammed Akan, Ayşenur Akyıldız İğdem, Ali Özşeker, Feza Ekiz, Yalçın Aker

Taksim Hastanesi Deneysel Tıp Araştırma Laboratuvarı, Taksim, İstanbul

Özet

Bu çalışmada deneysel kolon karsinogenezi üzerine disulfiram'ın (DSF) kemoprevantif etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. 30-35 gr ağırlığında 65 adet erkek CD-1 faresi üç kümeye ayrılmıştır. Birinci ve ikinci kümeye dimetilhidrazin (DMH) ile 13. haftaya kadar günlük subkuant enjeksiyonlarla kolon kanseri indüksiyon yapılmıştır. Üçüncü küme kontrol grubu olarak ayrılmıştır. Birinci kümedeki farelere ayrıca 25 mg/Kg/gün dozunda DSF içme suyu ile verilmiştir. DSF, DMH enjeksiyonlarından beş gün evvel vermeye başlamış ve buna 31 hafta boyunca devam edilmiştir. 31. haftada sakrifiye edilen farelerde, kolon ve diğer batin içi organlarda histopatolojik inceleme ile tümör varlığı araştırılmıştır. DSF verilen kümede kolonda gelişen tümörlerin insidansı, multiplisitesi ve çaplarının, kemoprevansiyon yapılmayan kümeye göre, anlamlı derecede daha düşük olduğu saptanmıştır. Oral verilen DSF'in, deneysel kolon kanserinde, komplet karsinogenez üzerine inhibitör etki gösterdiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Deneysel kolon karsinogenezisi, disulfiram

Summary

The chemopreventive effect of disulfiram (DSF) on experimental colon carcinogenesis has been investigated in this study. 65 male CD-1 mice weighing 30-35 gr were separated into three groups. Mice in groups one and two were induced by daily subcutaneous dimethylhydrazin (DMH) injections. Third group was the control. Disulfiram (DSF) was given daily 25 mg/Kg doses in drinking water to the first group. DSF started five days before DMH injections and continued during the experiment. Mice were sacrificed at 31st week of the experiment and histopathologic analysis were made in colon and other intraabdominal organs. There were significant differences in incidence, multiplicity and size of tumours between the groups. It has been concluded that, DSF in drinking water, has an inhibitory effect on experimental complete colon carcinogenesis.

Key Words: Experimental colon carcinogenesis, disulfiram

BİLATERAL OVARYUM KÖKENLİ TRANSİZYONEL HÜCRELİ KARSİNOM-MALIGN BRENNER TÜMÖRÜ İLE AYIRICI TANI KRİTERLERİ

Bilateral ovarian transitional cell carcinoma-Criteria for the differential diagnosis
from malignant Brenner tumour

Neşe Çallı, Sevgi Bakariş, Mehmet Emin Soysal, Ender Düzcan,

Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı 20100 Denizli

Özet

Ovaryum transizyonel hücreli tümörleri primer tümörlerin %1-2'sini oluşturur ve bunların büyük bir kısmı benign karakterlidir. Kadın Doğum polikliniğine karın şişmesi, kasık ağrısı yakınmaları ile başvuran 58 yaşındaki hastada, yaygın periton ve lenf bezi metastazı ile birlikte ilerlemiş evrede bilateral ovaryum kökenli malign transizyonel hücreli tümör saptandı. Primer üriner sistem kaynaklı bir tümör olmadığı saptandıktan sonra klinikopatolojik özelliklerine dayanarak malign Brenner tümörü ile transizyonel hücreli karsinom arasındaki ayırıcı tanı kriterleri tartışıldı. Malign Brenner tümörü tanısı ancak benign ya da sınır malign Brenner adacıkları invaziv tümöre eşlik ettiği zaman konur. Ayrıca stromada kalsifikasyonlar malign Brenner tümörlerinde beklenir. Transizyonel hücreli karsinom ise histolojik derecenin ve evrenin ileri olması ve kemoterapiye iyi yanıt vermesi ile malign Brenner'den ayrılır. Olgumuz ilk tanı konduğunda yaygın periton metastazı ve lenf bezi tutulumu ile evre IIIc olması ve bilateral over tutulumunun normal ovaryum dokusunu ortadan kaldırarak ölçüde invaziv olması nedeniyle transizyonel hücreli karsinom olarak değerlendirildi. Ayrıca küçük bir adenofibrom odağının varlığı rastlantısal olarak değerlendirildi. Her iki tümörün yapılan DNA analizleri, ultrastrüktürel çalışmalar ve kemoterapiye verdikleri yanıt, bu iki tümörün histolojik olarak çok benzemelerine karşın ayrı olarak tanımlanmalarını gerektirmektedir. Olgumuz ovaryumun az görülen malign transizyonel hücreli tümörlerinin, ayırıcı tanı kriterlerini ve klinik özelliklerini tartışma olanağı verdiği için yayınlamayı uygun bulduk.

Anahtar Sözcükler: Transizyonel hücreli tümör, Brenner tümörü

Summary

Transitional cell tumours constitute 1-2% of the primary tumours of ovary and most of them have benign characteristics. A 58 years old patient with swelling of her abdomen and pain at her groin was admitted to Gynaecology and Obstetrics service and, later she was found to have diffuse peritoneal and lymph node metastasis due to bilateral ovarian malignant transitional cell tumour. We discussed first of all whether it was a primary urinary system tumour, later we discussed diagnostic criteria between malignant Brenner tumour and transitional cell carcinoma in terms of clinical and histological aspects. Malignant Brenner tumour diagnosis could only be made when Benign or borderline malignant Brenner Islands were associated with invasive tumour. Besides calcifications in the stroma were seen in Brenner tumours. Transitional cell carcinoma was differentiated from malignant Brenner tumours with its high histological grade, its advanced stage and its good response to chemotherapy. When the initial diagnosis of the mentioned case was made, it was thought to be transitional cell carcinoma due to its diffuse peritoneal metastasis and lymph node involvement (stage IIIc) and invasiveness of the tumour distracting the normal ovarian tissue. The presence of a small adenofibroma presence was thought to be an incidental finding. The DNA analysis ultrastructural analysis and the response to chemotherapy necessitated that, different definitions of these two tumours should be made although there were histological similarities between them. This case gave us the opportunity to review the rare ovarian malignant transitional cell tumours and also the differential diagnosis criteria and clinical characteristics, that is why we have reported our case.

Key Words: Transitional cell tumour, Brenner tumour

AIDS VE NÖROŞİRÜRJİ

AIDS and neurosurgery

Kemal Yücesoy, Ercan Özer, D. Ümit Acar

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroşirürji Anabilim Dalı, 35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Çağımızın vebası olarak nitelendirilen, gözardı edilmeye çalışılsa bile, ülkemizin önemli sorunlarından biri olan "acquired immunodeficiency syndrome" (AIDS), olguların yaklaşık %10'unda nörolojik bir hastalık biçiminde görülmektedir. Amacımız, güncel bilgilerin ışığında AIDS olgularının nöroşirürji açısından önemini incelemektir. Olguların %40'ında nörolojik bulguların izlenmesi, yapılan otopsi çalışmalarında %75 santral sinir sistemi patolojisi saptanması nedenleri ile nörolojik bilimlere yakından ilgilendirmektedir. Ayrıca, santral sinir sisteminde saptanan lezyonların %10'unun kitle etkisi yapar ve cerrahi girişim gerektirir. Bu nedenle, AIDS hastalığında nöroşirürjinin yeri klinikopatolojik açıdan ve ilgili kaynaklar eşliğinde tartışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Edinsel bağışıklık yetmezliği sendromu, santral sinir sistemi

Summary

AIDS which can be regarded as one of the most important problems of the 20th century is also a health problem for our country, and seen as a neurological disease in 10% of the cases. In 40% of the patients, neurological signs are noted and in 75% of the cases, nervous system involvement is noted as a pathologically and in autopsy studies. So, AIDS is in a close relation with neurological sciences. 10% of the lesions of the central nervous system causes mass effect and need surgical intervention. In this report AIDS is discussed clinicopathologically in the view of literature.

Key Words: Acquired immunodeficiency syndrome, central nervous system

PRION İLİŞKİLİ HASTALIKLAR

Prion-associated diseases

M. Şerefettin Canda¹, M. Fatih Kuyucuoğlu¹, Tülay Canda, Sülen Sarıoğlu¹, M. Barış Baklan², Herbert Budka³

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

¹ Patoloji Anabilim Dalı, ² Nöroloji Anabilim Dalı 35340 İnciraltı-İzmir³ Viyana Üniversitesi Nöroloji Enstitüsü, Viyana-Avusturya**Özet**

Santral sinir sisteminde, hızlı ilerleyen, demansla seyreden hastalıklar kümesinde yer alan "Prion ilişkili hastalıklar", subakut spongiform ansefalopatiler başlığı altında değerlendirilir. Seyrek görülen bu hastalık, prionlar (amiloidojenik proteinler) ile geçiş gösterir. Yaşlı erkeklerde görülür. Olgumuz 72 yaşındaki erkek hastadır ve myoklonusla başlayan semptomlara hızla ilerleyen demans eklenmiş ve 2 ay içinde eksitus olmuştur. Yapılan otopside beyinde mikroskobik olarak astrogliosis, nöron yitimi ve spongiform değişiklikler görülmüştür. Yapılan immun dokükimya boyasında sinaptik Prion birikimi izlenmiştir. Bu olgu "prion ilişkili hastalıklar" kümesi içerisinde değerlendirilmiş ve yeni tanımlanan bu antite, ilginç bulunarak sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Prion ilişkili hastalıklar**Summary**

Prion-associated diseases, presenting with rapidly progressing dementia is designated as subacute spongiform encephalopathies. This rare disease is transmittable by prions (amyloidogenic proteins) and encountered in old men. A case of 72 year old man died in 2 months by the symptoms beginning with myoclonus and rapidly progressive dementia. At autopsy, the brain revealed prominent astrogliosis, neuronal loss and spongiform changes. Immunohistochemically, strongly positive synaptic pattern of prion deposition was seen. This interesting case, is assessed in the group of Prion-associated disease, a recently defined entity, is reported here.

Key Words: Prion-associated diseases

P22 HODGKİN HASTALIĞI, EPSTEİN-BARR VİRUS ENFEKSİYONU VE FENOTİPİK ÖZELLİKLERİ

Hodgkin's disease and Epstein-Barr virus infection with phenotypical features

Sülen Sarıoğlu, Aydanur Kargı

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı
Dokuz Eylül University, Faculty of Medicine, Department of Pathology
35340 İnciraltı, İzmir

Özet

Bu çalışmada Hodgkin Hastalığı'nda (HH) Epstein-Barr Virus (EBV) enfeksiyonunun insidansının belirlenmesi ile fenotipik özelliklerinin ve proliferatif aktivitesinin saptanması amaçlanmıştır. 4 lenfosit predominans, 13 noduler sklerozan ve 4 mikst sellüler, toplam 21 HH tanılı olgunun bloklarından hazırlanan kesitlere avitin biotin yöntemi ile EBV latent enfeksiyonunda eksprese edilen LMP-1 antikoru kullanılarak DAB kromajen ile boyama yapıldı. Bunlardan 12 olguya epitelyal membran antijen (EMA), lökosit common antijen (LCA), CD20, CD43, S100 proteini, proliferating cell nuclear antigen (PCNA)'e karşı antikor ile yukarıdaki yöntemle boyama yapıldı. 5 olguya LMP-1 ile DAB kromajeni ve S100 ile AEC kromojeni kullanılıp ikili immün dokü kimyasal boyama yapıldı. 21 olgunun 15'inde (%70) Hodgkin-Reed-Sternberg (HRS) hücreleri LMP-1 pozitif idi. Bir olguda HRS CD20 pozitif olup, diğer olgularda tüm HRS yukarıdaki antikorlarla negatif idi. Lenforetiküler hücrelerde LMP-1 ekspresyonu izlenmedi. PCNA tüm olgularda yaklaşık %90 HRS de pozitif idi. EBV, HH olgularının %70'inde EBV ilişkili LMP-1 proteini pozitif bulundu. Proliferatif aktivitesi yüksek olan HRS hücrelerinde fenotipik özellikler tartışmalıdır.

Anahtar Sözcükler: Hodgkin hastalığı, EBV, LMP-1, fenotip

Summary

Aim of the present study is to determine the incidence of Epstein-Barr Virus (EBV) infection and characterise phenotypical features and proliferative activity of Hodgkin's Disease (HD). Sections from 4 lymphocyte predominance, 13 nodular sclerosis, 4 mixed cellularity, total 21 HD tissue blocks were stained by avidin biotin complex (ABC) method using latent membrane protein-1 (LMP-1) and DAB chromagen. Of these, 12 cases were stained by EMA, LCA, CD20, CD43, UCHL-1, S100 protein and proliferating cell nuclear antigen (PCNA). Also double immunostaining was performed in 5 cases using DAB Chromagen for LMP-1 and AEC for S100 protein for identifying LMP-1 expression by dendritic reticular cells. Of 21 HD cases 15 (70%) were positive by LMP-1, at the cytoplasm of HRS cells. Only 1 lymphocyte predominant HD was CD20 positive, while all other cases were negative for LCA, CD20, CD43, UCHL1 and S100, PCNA was positive in more than 90% of HRS cells in all 12 cases. LMP-1 expression was not identified in dendritic-reticular cells. EBV infection is found positive in 70% of HD cases by immunohistochemistry. Phenotypical features of the disease is still controversial.

Key Words: Hodgkin disease, EBV, LMP-1, phenotype

MAKSİLLER SİNÜS MUKORMİKOZİSİ (Bir olgu sunumu)

Mucormycosis of the maxillary sinus (A case report)

Burçin E. Tuna¹, Sülen Sarıoğlu¹, Murat Topak², M. Ufuk Günbay², H. Uğur Pabuçcuoğlu²

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, KBB Anabilim Dalı 35340 Inciraltı, İzmir

Özet

Mukormikozis ve phycomycosis olarak da bilinen zygomycosis etkeni zygomycetes sınıfına ait bir fungustur. Klinikte kutanöz, subkutanöz, sistemik ve rinoserebral enfeksiyon geliştiren formlar biçiminde görülmektedir. En sık görülen biçimi rinoserebral formudur. Oldukça letal bir hastalıktır. Hastalık hızla orbita ve beyine yayılır. Genellikle kemoterapötik ilaçlar ya da metabolik bozukluklar ile genel direnci değişme hastalarda oportunistik ajan mukor patojenik özellik kazanır. Saptadığımız bu olgu klinik ve patolojik bulguları ilginç bulunarak sunulmuştur. Olgumuz 67 yaşında erkek hasta olup kliniğe baş ağrısı yakınmasıyla başvurmuştur ve 20 yıldır romatoid artrit nedeni ile steroid kullanmıştır. Yapılan incelemelerde sol maksiller sinus posterior duvarında lokalize, ostiuma yakın mukoza düzensizliği saptanmıştır. Klinik öntanı olarak malignite düşünülmüş ve biyopsi yapılmıştır. Patolojik incelemede fungal granülomatöz yangı ile uyumlu bulgular saptanmıştır. Uygulanan GMS ve PAS özel boyalarıyla etken gösterilerek "mukormikozis" tanısına varılmıştır. Hastaya amfoterisin B verilmiş ve debriman uygulanmıştır, orbita tutulumu saptanmamıştır.

Anahtar Sözcükler: Maksiller sinüs, mukormikozis.

Summary

The agent of zygomycosis which is also known as mucormycosis and phycomycosis is a fungi from zygomycetes class. Its clinical manifestations are cutaneous, subcutaneous, systemic and rhinocerebral infection. Most common form is rhinocerebral which is generally lethal. Rapid spread to orbita and brain is observed. Immunosuppression due to chemotherapeutic drugs and metabolic diseases is the background where mucor ifection is observed. A 67 year old male patient presented with headache. He had a history of romatoid arthritis and long term (about 20 years) steroid therapy. Otorhiolaryngologic examination revealed mucosal disturbance at the maxiller sinus posterior wall near the ostium consistent with malignancy. Biopsy was performend and pathologic examination revealed granulomatous inflammation and necrosis and with HE, GMS and PAS stains fungi with morphologic features mucor were observed. B treatment is being given now and orbital invasion is not observed.

Key Words: Maxiller sinus, mycormycosis.

P24 **SFENOİD SİNÜS YERLEŞİMLİ ASPERGİLLOZİS (ASPERGİLLOMA) (Olgu sunumu)**

Aspergillosis in sphenoid sinus (Aspergilloma)

Feza Kırımca¹, Özgül Sağol¹, Sülen Sarıoğlu¹, H. Uğur Pabuçcuoğlu¹, Ataman Güneri²

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi 35340 İnciraltı, İzmir

¹ Patoloji Anabilim Dalı ² Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı

Özet

Aspergillus doğada saprofit olarak bulunan bir mantar olup insana hava yoluyla geçer. 130' dan çok Aspergillus türü tanımlanmış olup, bu türlerle meydana gelen klinik tablolar alerjik bronkopulmoner hastalık, pulmoner kavitede fungus topu biçiminde kolonizasyon, deri ve mukozalarda süperfisiyel enfeksiyon, kronik progresif pulmoner enfeksiyon, serebral enfeksiyon ve disseminasyonla giden invaziv pulmoner enfeksiyonu içerir. İnsanda en sık olarak pulmoner tutulum gözlenir. Paranasal aspergillozis ise seyrek görülen bir hastalıktır. İnvaziv ya da noninvaziv formları olabilir. Olgumuz, 3 yıldır kronik sinüzit sağaltımı gören ve yapılan cerrahi girişim sonrası noninvaziv aspergillozis (fungus topu) tanısı almış bir olgu olup, seyrek görülen bir antite olması nedeniyle, ilginç bulunarak sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Sfenoid sinüs, aspergillozis.

Summary

Aspergilli are abundant in the environment and live in soil as saprophytes. Aspergilli transmit via airway. More than 130 species of Aspergillus are recognized. The broad range of disease caused by these species include the following: allergic bronchopulmonary disease, colonization of pulmonary cavities, superficial infection of skin and mucosal surfaces, chronic progressive pulmonary infection and invasive pulmonary infection with dissemination and cerebral infection. The common form of aspergillosis in human are pulmonic. Aspergillosis of paranasal sinuses is rare. This condition can occur in invasive or noninvasive forms. Our case who has been given a treatment of chronic sinusitis for three years and diagnosed as non invasive aspergillosis (fungus ball) after postoperative histopathologic examination is presented here in.

Key Words: Sphenoid sinus, aspergillosis.

İKİ OKÜLER NEMATODİAZİS OLGUSU

Two cases of ocular nematodiasis

Neşe Ekinci¹, Mine Tunakan¹, Filiz Akyol²

İzmir Atatürk Eğitim Hastanesi, Yeşilyurt, İzmir

¹ Patoloji Laboratuvarı ² Göz Kliniği**Özet**

17 yaşında, lökom, anterior stafiloma ve bant keratopati ön tanıları ile sağ göz evisserasyon materyali gönderilen olguda histopatolojik olarak granülomatöz (Toxocara) enfeksiyon (yangı) tanısı kondu. 2 yaşında erkek olan ikinci olguda ise gönderilen konjonktiva biyopsisinde histopatolojik olarak paraziter enfeksiyonu tanısı kondu. İnsandaki en büyük en gelişmiş endoparazitlerden olan helmintlerin alt gruplarından biri olan bu iki oküler nematod olgusu oküler yerleşimlerinin oldukça ilginç olması nedeniyle ilgili kaynakların ışığında tartışıldı.

Anahtar Sözcükler: Okular nematodiasis**Summary**

A 17 year old girl whose right eye evisseration material was sent because of leucoma, anterior staphyloma and band keratopathy was diagnosed histopathologically as granulomatous (Toxocara) infection. The second case which was a 2 year old man, a diagnosis of parasitic (Nematode) infection was made in his conjunctival biopsy. Because of interesting ocular localisation, two cases of nematodiasis which are one of the subgroups of helminths that are the largest and most highly evolved endoparasites of man is reported by the help of associated literature.

Key Words: Ocular nematodiasis